

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Foltase a soudců Davida Hipšra a Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **Město Třemošnice**, se sídlem Náměstí Míru 451, Třemošnice, zastoupen Mgr. Janou Zwyrtek Hamplovou, advokátkou, se sídlem Olomoucká 36, Mohelnice, proti žalované: **Národní sportovní agentura**, se sídlem Českomoravská 15, Praha 9, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 2. 2024, č. j. 15 A 84/2023-35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalovaná rozhodnutím ze dne 11. 4. 2023, č. j. NSA-00092/2022/REUSC22/4, zastavila dle § 14j odst. 4 písm. c) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů (dále též „rozpočtová pravidla“), řízení o žádosti žalobce o poskytnutí dotace na projekt „*Atletický ovál 400 m s běžeckou rovinkou a in-line dráhou Třemošnice*“ (dále též „projekt“), neboť žalobce nepředložil veškeré požadované doklady.

II.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalované žalobou, kterou Městský soud v Praze (dále též „městský soud“) v záhlaví označeným rozsudkem (dále též „napadený rozsudek“) zamítl. Podle městského soudu žalovaná správně dovodila, že žalobce spolu s podanou žádostí o dotaci na projekt nedoložil všechny dokumenty specifikované v čl. 14.3 písm. d) Výzvy

č. 19/2022 zacílené na podporu organizovaného sportu místního charakteru – Regiony ÚSC 2022 – program č. 162 52 (dále též „výzva“). Výzva mj. stanovila, že žadatel má do 31. 10. 2022 předložit doklad o zajištění vlastního podílu žadatele na financování akce. Podle výzvy jím může být výhradně některý z těchto dokumentů samostatně nebo současně, ale v součtu musí vždy prokazovat celkovou výši zajištění vlastního podílu žadatele: *a) usnesení zastupitelstva ÚSC schvalující použití finančních prostředků z rozpočtu ÚSC nebo určující rozpočtové opatření; bude-li se na financování akce podílet více ÚSC, musí žadatel doložit usnesení zastupitelstev všech těchto ÚSC a anebo b) smlouva o úvěru nebo půjčce uzavřená mezi žadatelem a bankou podléhající dohledu České národní banky.* Žalobce však ve stanovené lhůtě žádný z uvedených dokladů nepředložil. Až po uplynutí lhůty stanovené výzvou předložil usnesení zastupitelstva města Třemošnice schvalující použití finančních prostředků z jeho rozpočtu (dále též „usnesení zastupitelstva“). Podle čl. 17.1 písm. f) výzvy bylo nedoložení povinných náležitostí podle čl. 14.3 písm. d) výzvy podstatnou vadou podání mající za následek zastavení řízení. Pokud tedy žalovaná za této situace řízení zastavila, postupovala správně. V jejím jednání nebylo lze shledat znaky libovůle, nepředvídatelného jednání, či jiného vadného postupu odporujícího základním zásadám správního řízení. Pokud žalobce poukazoval na to, že v době rozhodné pro podávání žádosti probíhaly na území ČR komunální volby, pročez nebylo možné žalované doložit usnesení zastupitelstva, konstatoval městský soud, že usnesení mohlo být přijato jak v době před volbami, tak i v době po volbách; času pro svolání zastupitelstva a přijetí usnesení bylo dostatek. Jako důvodné městský soud neshledal ani žádné další žalobní námitky. Rozsudek městského soudu (stejně jako všechna dále citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu) je v plném znění dostupný na www.nssoud.cz, přičemž Nejvyšší správní soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

III.

[3] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost ve smyslu § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“). Z hlediska věcného identifikoval Nejvyšší správní soud následující stížní námitky, které pro přehlednost uspořádal takto. Stěžovatel dovozoval nesprávné právní posouzení věci žalovanou, resp. městským soudem. Podle názoru stěžovatele neměla žalovaná řízení s ohledem na konkrétní okolnosti věci zastavit. Stěžovatel nebyl objektivně schopen usnesení zastupitelstva ve lhůtě určené pro podávání žádosti doložit, neboť v rozhodné době se konaly komunální volby. Ustavující zasedání nového zastupitelstva se konalo až dne 19. 10. 2022. Do konce lhůty určené k podávání žádosti o dotaci (31. 10. 2022) tedy stěžovatel objektivně nemohl žalované předložit požadované usnesení zastupitelstva. To nadto později (dne 16. 11. 2022) doložil. S ohledem na tyto skutečnosti neměla žalovaná řízení o žádosti zastavit, ale měla žádost věcně posoudit. V dalším okruhu námitek stěžovatel dovozoval porušení zásad daného řízení. Namítal, že zastavení řízení odporovalo základním zásadám činnosti správních orgánů a v konečném důsledku nepřipadně zasáhlo i do práva na samosprávu. Městský soud proto neměl žalobu zamítnout, ale měl jí vyhovět. Na daný případ nadto aplikoval i nepřiléhavou judikaturu. Z uvedených důvodů stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, příp. aby zrušil rovněž rozhodnutí žalované a věc jí vrátil k dalšímu řízení. Současně navrhl, aby mu byla přiznána náhrada nákladů řízení.

pokračování

IV.

[4] Žalovaná podala písemné vyjádření ke kasační stížnosti, v rámci něhož se plně ztotožnila se závěry městského soudu. Námitky stěžovatele shledala nedůvodnými. Stěžovatel ve stanovené lhůtě nedoložil veškeré pro poskytnutí dotace potřebné dokumenty, proto nezbylo, než řízení zastavit. Žalovaná postupovala v souladu s právními předpisy. Její rozhodnutí není nezákonné. Stanovené podmínky nelze považovat za diskriminační, formalistické, nespravedlivé, nepřiměřeně tvrdé či jinak vadné. Tyto podmínky byly naopak formulovány zcela srozumitelně a jednoznačně, přičemž lhůta pro podání žádosti nebyla nepřiměřeně krátká. Žalovaná má plné právo si v rámci dotačních podmínek stanovit, že bude akceptovat pouze usnesení zastupitelstva jako důkaz zajištění vlastního podílu na spolufinancování projektu. Navrhla proto, aby Nejvyšší správní soudu podanou kasační stížnost zamítl.

[5] Podáním ze dne 10. 6. 2024 reagoval stěžovatel na vyjádření žalované. Znova zdůraznil, že postup žalované v přezkoumávané věci byl nepřiměřeně formalistický. Upozornil na nález Ústavního soudu ze dne 24. 10. 2023, sp. zn. III ÚS 1344/23, podle kterého je třeba v každém konkrétním případě zvažovat intenzitu nesplnění zákonem stanovené povinnosti ve vztahu k negativním dopadům, které vyplývají z tohoto porušení. V ostatním odkázal na podanou kasační stížnost.

V.

[6] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] S ohledem na to, jakým způsobem je v souzené věci formulována kasační argumentace, považuje zdejší soud za vhodné připomenout, že kasační stížnost je opravný prostředek směřující proti pravomocnému rozhodnutí krajského, resp. městského soudu (§ 102 s. ř. s.). V rámci řízení o tomto mimořádném opravném prostředku kasační soud zkoumá naplnění jednotlivých stížných důvodů, a to z hledisek vymezených stěžovatelem. Řízení o kasační stížnosti je totiž ovládáno zásadou dispoziční. Obsah, rozsah a kvalita kasační stížnosti předurčují obsah, rozsah a kvalitu následného soudního rozhodnutí. Je-li kasační stížnost kuse zdůvodněna, je tak předurčen nejen rozsah přezkumné činnosti soudu, ale i obsah rozsudku soudu. Soud není povinen (ani oprávněn) domýšlet argumenty za stěžovatele. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by roli advokáta (srov. např. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, či usnesení Ústavního soudu ze dne 6. 1. 2020, sp. zn. II. ÚS 875/20, a ze dne 14. 9. 2021, sp. zn. I. ÚS 776/21).

[9] Mezi stranami není sporu ohledně skutkových okolností věci. Výzva k podání žádosti o předmětnou dotaci byla vyhlášena dne 31. 8. 2022. Příjem žádostí byl zahájen dne 15. 9. 2022 a ukončení příjmu žádostí bylo stanoveno na 31. 10. 2022. Podle čl. 14.3 písm. d)

výzvy žadatel o dotaci k žádosti přiloží doklad o zajištění vlastního podílu žadatele na financování akce. *Tímto dokladem může být výhradně některý z těchto dokumentů samostatně nebo současně, ale v součtu musí vždy prokazovat celkovou výši zajištění vlastního podílu žadatele: a) usnesení zastupitelstva ÚSC schvalující použití finančních prostředků z rozpočtu ÚSC nebo určující rozpočtové opatření; bude-li se na financování akce podílet více ÚSC, musí žadatel doložit usnesení zastupitelstev všech těchto ÚSC a anebo b) smlouva o úvěru nebo půjčce uzavřená mezi žadatelem a bankou podléhající dohledu České národní banky* (zdůrazněno NSS). Ve výzvě bylo dále stanoveno, že řízení o žádosti bude zastaveno, pakliže bude žádost trpět vadami, které nelze odstranit. Mezi ty výzva zařadila i náležitosti dle čl. 14.3 výzvy [srov. čl. 17.1 písm. f) výzvy]. Ze spisu dále vyplývá, že stěžovatel zaslal žalované dne 27. 10. 2022 žádost o dotaci na projekt, k ní však usnesení zastupitelstva stran zajištění vlastního podílu žadatele na financování nepřiložil (přiložil pouze usnesení rady města Třemošnice ze dne 10. 10. 2022, č. RM/231/2022, dále též „usnesení rady“). Dne 16. 11. 2022 stěžovatel žalované dodatečně zaslal usnesení zastupitelstva ze dne 14. 11. 2022, č. ZM/54/2022. Žalovaná pak dne 11. 4. 2023 řízení o žádosti dle § 14j odst. 4 písm. c) rozpočtových pravidel zastavila, neboť stěžovatel nesplnil náležitosti výzvy stanovené v čl. 14.3 písm. d).

[10] Podle § 14 odst. 1 rozpočtových pravidel na dotaci nebo návratnou finanční výpomoc není právní nárok, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak.

[11] Podle § 14j odst. 4 písm. c) rozpočtových pravidel poskytovatel usnesením řízení zastaví v případě, že žádost trpí vadami a výzva k podání žádosti nepřipouští možnost jejich odstranění podle § 14k odst. 1.

[12] Podle čl. 14.3. písm. d) výzvy žadatel dále k žádosti přiloží následující povinné přílohy: doklad o zajištění vlastního podílu žadatele na financování akce, tímto dokladem může být výhradně některý z těchto dokumentů samostatně nebo současně, ale v součtu musí vždy prokazovat celkovou výši zajištění vlastního podílu žadatele:

- usnesení zastupitelstva ÚSC schvalující použití finančních prostředků z rozpočtu ÚSC nebo určující rozpočtové opatření; bude-li se na financování akce podílet více ÚSC, musí žadatel doložit usnesení zastupitelstev všech těchto ÚSC anebo
- smlouva o úvěru nebo půjčce uzavřená mezi žadatelem a bankou podléhající dohledu České národní banky.

[13] Podle čl. 17.1. písm. f) výzvy trpí-li žádost vadami, které nelze odstranit, poskytovatel řízení zastaví. Za neodstranitelné se vždy pokládají následující vady: žadatel nepřipojí k žádosti některou z povinných příloh dle bodu 14.3.

[14] Nejvyšší správní soud neshledal na podkladě kasační stížnosti důvodné námitky dovozující nesprávné právní posouzení. I podle jeho názoru žalovaná postupovala v souladu s označenými pravidly. Z výzvy jednoznačně vyplývá, že stěžovatel (žadatel o dotaci) byl povinen k žádosti o předmětnou dotaci přiložit mj. doklad o zajištění vlastního podílu žadatele na financování projektu, přičemž jednou ze dvou jeho přípustných podob bylo usnesení zastupitelstva územně samosprávného celku schvalující použití finančních prostředků z rozpočtu nebo určující rozpočtové opatření. Žádost (vč. všech příloh) měla být podána nejpozději do 31. 10. 2022. Stěžovatel však k tomuto dni žalované nepředložil žádný z dokladů ve smyslu čl. 14.3. písm. d) výzvy. Až dne 16. 11. 2022, tedy jednoznačně po lhůtě

pokračování

stanovené ve výzvě, doložil požadované usnesení zastupitelstva. Z výzvy je přitom zřejmé, že pozdější doložení předmětného dokumentu možné není. Podle čl. 17.1 písm. f) výzvy, pokud žadatel o dotaci spolu s žádostí nedoloží náležitosti dle čl. 14.3 písm. d) výzvy, jedná se o neodstranitelnou vadu podání, jejímž důsledkem je zastavení řízení. Jelikož stěžovatel předmětný dokument ve lhůtě stanovené ve výzvě nedoložil, dopustil se porušení podmínek dotace [neodstranitelné vady; viz čl. 17.1 písm. f) výzvy]. Za této situace tedy nelze žalované vytýkat, že řízení zastavila. K takovému postupu byla s ohledem na nepředložení požadovaného dokladu ve stanovené lhůtě oprávněna. To ostatně konvenuje i zákonu o rozpočtových pravidlech, podle něhož platí, že *poskytovatel usnesením řízení zastaví v případě, že žádost trpí vadami a výzva k podání žádosti nepřipouští možnost jejich odstranění podle § 14k odst. 1.*“ [srov. § 14j odst. 4 písm. c) zákona o rozpočtových pravidlech].

[15] Nezákonnost zastavení řízení neshledal soud ani při zohlednění stížní argumentace. Stěžovatel primárně dovozoval objektivní nemožnost splnění daných podmínek z důvodu, že se v září 2022 konaly komunální volby.

[16] Nejvyšší správní soud stěžovateli nepřisvědčil. Stěžovatel se s podmínkami předmětného dotačního programu mohl seznámit již dne 31. 8. 2022, tj. dne, kdy došlo k jejich vyhlášení. K uvedenému dni byla výzva zveřejněna. K témuž dni se tak mohl seznámit i s čl. 14.3 písm. d) výzvy, tj. s požadavkem, že spolu se žádostí je třeba předložit i potvrzení o zajištění vlastního podílu na financování projektu. Tuto skutečnost bylo lze doložit dvěma způsoby (příp. jejich kombinací): buďto usnesením zastupitelstva územně samosprávného celku („ÚSC“), nebo smlouvou o úvěru, resp. půjčce uzavřené mezi žadatelem a bankou podléhající dohledu České národní banky [čl. 14.3 písm. d) výzvy]. Současně se stěžovatel mohl seznámit s čl. 17.1 písm. f) výzvy, podle něhož se nedoložení dokumentů dle čl. 14.3 považuje za neodstranitelnou vadu podání, mající za následek zastavení řízení. Výzva současně stanovila i nejzazší možný termín pro podání žádosti, a to do 31. 10. 2022. Z uvedeného vyplývá, že stěžovatel měl na předložení požadovaného usnesení dostatečně dlouhý časový úsek, ve kterém bylo lze zajistit konání zastupitelstva, resp. přijmout předmětné usnesení, a to ještě před konáním voleb. S ohledem na uvedené není Nejvyšší správní soud názoru, že by podání úplné žádosti vylučovala skutečnost, že se na podzim roku 2022 (ve dnech 23-24. září) konaly komunální volby. Ostatně ani sám stěžovatel netvrdí a nedokládá, proč by požadované usnesení zastupitelstva nemohlo být přijato před konáním voleb.

[17] Stěžovatel svou argumentaci zaměřuje na dobu po volbách. Poukazuje na důsledky voleb a dovozuje, že zastupitelstvo nebylo možné svolat do konce října 2022. Je pravdou, že v souladu s § 55 odst. 2 písm. d) zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, dnem konání voleb do zastupitelstev obcí zanikl mandát dosavadním zastupitelům. Tato skutečnost však stěžovateli (územně samosprávnému celku – městu) musela být známa. Měl proto předvídat, že dnem voleb zanikne mandát dosavadním členům zastupitelstva, přičemž přijmout usnesení zastupitelstva bude lze až v novém zastupitelském sboru. S ohledem na tyto okolnosti stěžovatel mohl návrh usnesení předložit zastupitelstvu ještě do doby konání voleb (viz výše). Jak nadto správně dodal městský soud, usnesení mohlo být přijato i po volbách. I zde byl dostatečný časový prostor pro jeho přijetí. Ustavující zasedání nového zastupitelstva proběhlo dne 19. 10. 2022 a do konce měsíce října zbývalo více než 10 dnů, ve kterých bylo

lze přijmout předmětné usnesení, zvláště pak existovalo-li usnesení rady, které předložení zastupitelstvu předpokládalo (srov. bod 31 rozsudku městského soudu). Do zákonné sedmidenní doby dle § 93 odst. 1 zákona o obcích se přitom započítává i den, kdy došlo k vyvěšení na úřední desce (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2010, č. j. 8 Ao 1/2007-94), což znamená, že při vyvěšení informace o konání zasedání zastupitelstva na úřední desce obecního úřadu 19. 10. 2022 by zákonem stanovená doba uplynula 25. 10. 2022. Následně se mohlo konat samotné zasedání zastupitelstva, při němž by došlo k přijetí potřebného usnesení. Jak již bylo nadto výše uvedeno, stěžovatel mohl zajistit vydání usnesení ještě před konáním voleb.

[18] Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že na základě stěžovatelem předestřené argumentace nelze dovodit objektivní nemožnost předložení předmětného usnesení zastupitelstva, jak se snažil tvrdit stěžovatel. Stejně tak není kasační soud názoru, že by důvodem znemožňujícím podání úplné žádosti byla skutečnost, že v rozhodné době, tj. do 31. 10. 2022, ještě nebylo rozhodnuto o stěžovatelově předchozí žádosti o dotaci, tj. o žádosti z roku 2021. Soudu není zřejmé, z čeho má vyplývat nemožnost podání vícero žádostí. Výzva nestanovila, že by žádost nemohla být podána, pokud byla v minulosti podána jiná žádost. Ostatně stěžovatel nyní posuzovanou žádost podal ještě před tím, než mu bylo doručeno rozhodnutí o zamítnutí jeho předchozí žádosti z roku 2021, z čehož vyplývá, že ani sám stěžovatel s podáním nové žádosti nečekal až do doby, kdy mu bude oznámeno rozhodnutí ve věci žádosti z roku 2021. Souhlasit lze i s tím, že stěžovateli na základě jeho předchozí žádosti nemohlo vzniknout legitimní očekávání, že mu bude dotace poskytnuta (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2018, č. j. 6 Afs 8/2018-37). S tímto vědomím stěžovatel mohl (a měl) přistoupit k přípravě žádosti nové. Takto však nepostupoval. Ve stanovené lhůtě všechny výzvou požadované doklady nedoložil. Výzva přitom kategoricky stanovila, že nedoložení dokumentů specifikovaných v čl. 14.3 se považuje za neodstranitelnou vadu podání s následkem zastavení řízení (viz výše).

[19] V dalším okruhu námitek stěžovatel dovozoval porušení zásad daného řízení. Zejména namítal, že zastavení řízení odporovalo základním zásadám činnosti správních orgánů ve smyslu § 2 a násl. správního řádu a v konečném důsledku nepřipadně zasáhlo i do práva na samosprávu.

[20] Zdejší soud nikterak nezpochybňuje význam práva na samosprávu ve smyslu čl. 8, čl. 99 a násl. Ústavy, resp. judikatury (k tomu viz např. nálezy Ústavního soudu ze dne 19. 11. 1996, sp. zn. Pl. ÚS 1/96, ze dne 19. 1. 1999, sp. zn. Pl. ÚS 17/98, ze dne 5. 2. 2003, sp. zn. Pl. ÚS 34/02, ze dne 9. 7. 2003, sp. zn. Pl. ÚS 5/03, ze dne 27. 9. 2006, sp. zn. Pl. ÚS 51/06, ze dne 22. 5. 2007, sp. zn. Pl. ÚS 30/06, ze dne 20. 2. 2018, sp. zn. Pl. ÚS 6/17, ze dne 9. 5. 2023, sp. zn. Pl. ÚS 22/22 atp.), jakož ani význam zásad správního procesu, které se aplikují i na dané řízení. „*Soudní přezkum negativních rozhodnutí o tzv. „nenárokových“ dotacích je omezen na posouzení řádného procesu, který garantuje rovnou ochranu práv a rovné zacházení se všemi žadateli za podmínek stanovených obecným způsobem. Zjednodušeně řečeno žadatel nemá právo na „výsledek“ ale na „řádný proces“ s ním související. Ten je určen právními předpisy, podmínkami danými v dokumentech, na které právní tituly poskytnutí dotace odkazují, resp. základními procesními zásadami určujícími postup orgánů veřejné moci v právním státě. Prostor pro uvážení správního orgánu má vždy své limity. Ty jsou*

pokračování

bud' stanoveny zákonem, nebo si je musí správní orgán vymezit ve své rozhodovací praxi sám a následně je také dodržovat. Předem stanovená kritéria pro rozhodování nesmí být excesivní, tj. nemohou např. stanovovat diskriminační podmínky, na základě kterých by mělo být rozhodováno. Stejně tak nesmí být excesivní či svévolná aplikační praxe poskytovatelů dotace. Při rozhodování je nutné zohlednit konkrétní okolnosti daného případu a dbát na to, aby při skutkově shodných nebo podobných případech nevznikaly nedůvodné rozdíly." (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 9 Ads 83/2014-46, a dále rozsudky ze dne 16. 2. 2023, č. j. 9 Afs 55/2021-31, ze dne 29. 10. 2009, č. j. 1 Afs 100/2009-63 atp.). S ohledem na konkrétní okolnosti dané věci není soud názoru, že by došlo k nepřípustnému zásahu do uvedených zásad. Jak již bylo výše uvedeno, žalovaná při zastavení postupovala zcela v souladu s podmínkami obsaženými ve výzvě. Výzva stanovila dvouměsíční lhůtu pro podání žádosti, tedy lhůtu, která je dvakrát delší než lhůta, kterou požadují rozpočtová pravidla – viz § 14j odst. 1. Výzva byla (z hlediska předmětné podmínky, na jejímž nesplnění stojí zastavení řízení) formulována jednoznačně a srozumitelně. Žádost o danou dotaci mohly podat všechny nižší územně samosprávné celky (obce), přičemž ve všech se konaly na podzim roku 2022 volby. Všechny obce tedy měly stejný časový prostor pro podání žádosti, přičemž z obsahu spisu nevyplývá, že by žalovaná postupovala vůči některým žadatelům výhodněji než vůči stěžovateli. Ostatně nic takového netvrdil a nedoložil ani stěžovatel. Nejvyšší správní soud tedy nemohl shledat případné námitky dovozujiící porušení zásad legality, rovného zacházení atp. Nejvyšší správní soud nepovažuje podmínku obsaženou v čl. 14.3. písm. d) výzvy ani za formalistickou, nepřiměřenou, účelovou, excesivní atp. Finanční spoluúčast žadatele o dotaci považuje soud za zcela případnou. Tato podmínka směřuje k racionalitě a ekonomičnosti projektu. V tomto ohledu je zcela pochopitelný i požadavek na potvrzení uvedeného doložením usnesení zastupitelstva, jakožto nejvyššího orgánu územního samosprávného celku (srov. § 84 zákona o obcích). Soud současně nikterak nezpochybňuje pravomoci rady (srov. § 99 a násl. zákona o obcích), není však názoru, že by žalovaná danou výzvou do nich nepřípustně zasáhla. Žalovaná vyžadovala toliko doložení dokladu, kterým obecní zastupitelstvo stvrdí finanční spoluúčast obce, přičemž ve výzvě stanovila, že tento doklad je povinnou přílohou žádosti. Ani sám stěžovatel nekonkretizuje, z čeho by mělo vyplývat, že by rada v daném případě automaticky přebírala všechny pravomoci zákonem svěřené zastupitelstvu. Ostatně i podle odborné literatury „dnem voleb do zastupitelstva obce (uplynutím prvního dne, ve kterém se volby konaly) zaniká mandát všem stávajícím členům zastupitelstva obce [§ 55 odst. 2 písm. d) VolOb]. Tímto okamžikem proto dochází i k „zániku“ dosavadního zastupitelstva obce. V období ode dne konání voleb do zastupitelstva obce do zvolení nového starosty, případně místostarosty, a nové rady obce proto OZř zajišťuje správu obce institutem tzv. dosavadního starosty a místostarosty a dosavadní rady obce (§ 107 a 102a). Tyto orgány, zjednodušeně řečeno, vykonávají i nadále své pravomoci (srov. dále). Pravomoci zastupitelstva obce (§ 84 a 85) však na žádný dosavadní orgán obce nepřecházejí (s výjimkou stanovení rozpočtového provizoria a rozpočtových opatření ve specifických případech uvedených v § 102a odst. 2 a 3)." (srov. Potěšil, L., Furek, A., Hejč, D., Chmelík, V., Rigel, F., Škop, J. *Zákon o obcích. 1. vydání.* § 102a. Praha: C. H. Beck, 2019; zvýraznění přidáno NSS). Pro úplnost pak soud dodává, že stěžovateli argumentaci nelze podepřít ani poukazem na § 102a zákona o obcích. Podle něj může rada obce „ve volebním období“ vykonávat některá oprávnění zastupitelstva (stanovit pravidla rozpočtového provizoria, resp. schvalovat rozpočtová opatření). „Aktivace“ těchto pravomocí je však podmíněná buďto tím, že soud vyhoví návrhu na neplatnost voleb/hlasování, anebo tím, že okrsková volební komise neodevzdá zápis

o průběhu a výsledku hlasování. K žádné z těchto situací nicméně v přezkoumávaném případě nedošlo. Nejvyšší správní soud současně nepopírá, že by žalovaná mohla ve výzvě stanovit i mírnější podmínky pro žadatele z řad obcí, stanovit, že předmětný doklad lze doložit později atp. Jen z toho, že tak nepostupovala, však nelze dovozovat nezákonnost jejího postupu. Postup žalované, resp. její uvážení zcela korespondovalo obsahu dané výzvy. Obsah spisového materiálu neposkytuje oporu ani pro závěr o porušení zákazu libovůle, zákazu neodůvodněně měnit dotační pravidla (viz např. usnesení zvláštního senátu ze dne 21. 8. 2014, č. j. Konf 62/2012-49), popř. dalších stěžovatelem označených zásad či právních principů – dobrých mravů, předvídatelnosti atp. Jak správně dovodil městský soud, výzvou nastavené podmínky nelze považovat za diskriminační, formalistické, nespravedlivé ani nepřiměřeně tvrdé. Podmínky byly ve výzvě formulovány zcela srozumitelně a jednoznačně a lhůta stanovená pro podání žádosti o dotaci nebyla nepřiměřeně krátká. O jakékoliv nepředvídatelnosti tedy nemůže být řeč, protože právě stanovením jednoznačně formulovaných podmínek ve výzvě je předvídatelnost průběhu dotačního řízení zajištěna (srov. bod 35 rozsudku městského soudu).

[21] Městskému soudu nelze vytýkat ani aplikaci nepřiléhavé judikatury. Obecná východiska jím akcentované judikatury (srov. rozsudky zdejšího soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 9 Ads 83/2014-46, a ze dne 16. 2. 2023, č. j. 9 Afs 55/2021-31, či ze dne 5. 10. 2023, č. j. 4 Afs 266/2022-36) na danou věc přiléhají. I odkaz na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 27. 1. 2021, č. j. 8 A 174/2017-76, je přiléhavý. Postup žalované není v rozporu s nálezem Ústavního soudu ze dne 24. 10. 2023, sp. zn. III ÚS 1344/23, na nějž stěžovatel odkázal ve svém podání (replíce) ze dne 10. 6. 2024. V něm se Ústavní soud zabýval jinou skutkovou a právní situací. V tomto případě šlo o „krácení dotace“, tj. o situaci, kdy byla dotace příjemci přiznána, a nikoliv řízení o dotaci zastaveno z důvodu nesplnění stanovených podmínek. Zdejší soud přitom nezpochybňuje východiska uvedeného nálezu. Podle názoru Nejvyššího správního soudu však na jeho základě nelze dovodit, že by správní orgány měly podobným žádostem vyhovět i přes jednoznačné nesplnění nastavených (nediskriminačních) podmínek. To nelze dovodit ani z žádné další stěžovatelem označené judikatury. Soud přitom nepřehlédl, že žalovaná o předmětné žádosti rozhodla až v dubnu 2023, to nicméně nečiní její rozhodnutí nezákonným. Nečinnost lze posuzovat v řízení dle § 79 a násl. s. ř. s., nikoliv v řízení dle § 65 s. ř. s. (k tomu viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2004, č. j. 2 Ans 1/2004-64, ze dne 31. 1. 2008, č. j. 9 As 76/2007-52, či ze dne 8. 11. 2008, č. j. 4 Ans 5/2007-60).

[22] Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že na podkladě stížní argumentace neshledal důvod ke zrušení rozsudku městského soudu, popř. rozhodnutí žalované. S posouzením provedeným městským soudem a žalovanou se ztotožnil a jejich argumentaci přebírá. V podrobnostech proto soud odkazuje na rozhodnutí žalované a rozsudek městského soudu. Z tohoto důvodu nemohl soud shledat případnou ani polemiku stěžovatele s jejich argumentací.

[23] Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.). Ve věci rozhodl soud na základě oprávnění stanoveného v § 109 odst. 2 s. ř. s. bez jednání.

pokračování

[24] Soud rozhodl o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované, které by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože jí v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. srpna 2024

Tomáš Foltas
předseda senátu